

under Udøvelsen af deres Sildefiskeri komme indenfor dansk Soterritorium, og man har derfor saameget mindre havt Betænknelighed ved at gjøre Nabolandets Regjering den nævnte Indrømmelse, hvorpaa den fatte Pris, men som forøvrigt kun er tilstaaet indtil Videre. Dette er altsaa kun tilstaaet indtil videre. Hvis det var nu Tilfældet, som der staar i Motiverne, at der i disse 4 Maaneder kun undtagelsesvis fishedes Sild paa Soterritoriet, skulde jeg forøvrigt ikke have saa meget at indvende derimod; men det er ikke Tilfældet for de 2 Maaneder Mai og August; det er nok Tilfældet for Juni og Juli og navnlig i de to Maaneder er det, at Bornholms Befolkning forsyner sig med Sommersild til Nedfaldning til Vinterforbrug, og man har ikke noget imod, at de svenske Fiskere komme der og sælge deres Fangst, hvad man forøvrigt heller ikke har i de andre Maaneder, men kun, at Soterritoriet forbeholdes Bornholms Fiskere, da det viser sig, at Silden samler sig paa begrænsede Pladser i Nærheden af Klippefynten, idet den gaar der hen for at søge sin Føde. Naar der kommer her en 1—200 svenske Fiskebaade med 5—6 Mandts Besætning, skulde de de bornholmste Fiskebaade tilside. Det er en klar Sag. Hvis det derfor kun gjaldt de 2 Maaneder, skulde jeg ikke have Videre at indvende derimod. Jeg har forøvrigt i Udvalget stillet et Vædringsforslag om, at de svenske Fiskere, naar de følger deres Fangst fra Baade i Bornholms Havne, skulde betale en mindre Afgift, saaledes som i Thykland efter Loven af 1876, ifølge hvilken de, der ville afskænde selverhvervede Varer, det være sig ved Jagt, Fiskeri eller Havedykning, maa betale 48 Reichsmark i Kalenderaaret. Men da man fra alle Sider indvendte derimod, at det stred imod den internationale Lovgivning, som vi havde paa dette Omraade, har jeg ikke fremsat det her. Dog har jeg ikke opgivet Haabet om, at en lignende Bestemmelse kunde indføres ved Tillæg til Næringsloven. Det næste Vædringsforslag, som angaar Bornholm, er stillet under Nr. 17 af hele Udvalget. Det dreier sig derom tre Punkter, som ere betegnede a., b. og c. Det er efter Dens Fiskeres Ønske, at jeg i Udvalget har stillet dette Forslag frem. Punkt a. angaar Bestemmelser om Tidsgrensens, indenfor hvilken de faste Lagelænder maa blive staaende. Men der er her igjen gjort Forskjel, idet der er Forskjel paa Klippefynten og Sandbundsfynten. Men Grænsen kan bedre sættes mellem Best- og Østfynten. Det var ønskeligt, om man kunde faae internationale Overenskomster herom, som kunde gjælde ogsaa udenfor Soterritoriet, da det interna-

tionale Lagefiskeri hovedsagelig drives udenfor Soterritoriet. Bestemmelsen under b. dreier sig om, at man paa Bornholm kunde faae ligesom for Fjordfiskeriet, naar Fiskerne ønske det, udnævnt en eller flere Fiskerifogder, der som et Slags Sopolitibetjente kunde være Øvrigheden behjælpelig med Lovens Overholdelse. Det er noget, man nok kunde trænge til derovre. Der er forresten flere af Fiskerne, der ønske, at en Fiskeriasistent maatte komme til at bo derovre. Men derom har jeg ikke turdet stille Forslag, da jeg ikke troede, det kunde gaa igjennem. Jeg tænker imidlertid, man kan hjælpe sig med det, der indeholdes i Forslaget. Under c. er angivet Vægtbestemmelser for Bornholms Fisk. Det er ligeledes stet efter Fiskernes eget Ønske, idet de ville langt hellere have Vægtbestemmelser end Maalbestemmelser. Bestemmelsen angaar her Lag, Ørred, Torf og en Pighvarre, som hedder Botter, og som er mindre end den, som findes udenfor Sylland. Hvis vi for Bornholms Vedkommende skulle have den Bestemmelse, som staar i Regjeringsforslaget, at Pighvarrer under 1½ Pund ikke maa sælges, fik vi ingen paa Bornholm, da de ikke veie saa meget, de veie sjældent over 1½ Pund. Bestemmelsen er af dette Hensyn sat ned til ½ Pund. For de øvrige Fiskearters Vedkommende gjælder Bestemmelserne i § 54, altsaa Maalet. Thi af disse øvrige Fiskearter fiskes der saa lidt, at jeg ikke har troet, det var nødvendigt at fastsætte Vægtbestemmelser. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de af mig med flere Medlemmer stilledes Vædringsforslag.

Fogtmann: Der findes i Betænkningen et Vædringsforslag, der fremtræder som stillet af mig alene. Jeg tror imidlertid nok, jeg tør sige, at det forholder sig saaledes, at det stet ikke har manglet Sympathi hos en hel Del Medlemmer af Udvalget, og at det, naar det ikke er tiltraadt af Andre, mere grunder sig paa rene Betimeligheds-hensyn fra ærede Medlemmers Side. Jeg skal tillade mig fort at begrunde min Mening med det og dets Betydning. Som det ses, gaar det ud paa, at, hvor der foretages Inddæmninger, hvorved der vindes Land fra Havet, skulde dog den Sø, der eventuelt opstaar, være undergivet de almindelige Regler for Soterritoriet, altsaa den fri Fiskeret, og ikke gaa over til en ad denne Vej erhvervet privat Søerret. Man har ment, at dette ikke egentlig hørte hjemme i denne Lov og angik andre Spørgsmaal end egentlige Fiskerispørgsmaal. Jeg kan dog ikke være enig i den Betragtning, for det er jo en Hoved-